

samme Aand som Tilfældet har været i de nærmest foregaaende Aar. Allerede i ren materiel Henseende er det afleverede Arbejde af ganske normal Beskaffenhed. Antallet af trykte Sider i Betænkningen og Antallet af de stillede Ændringer er saaledes, som det plejer at være. Det samme gælder om Indholdet. Den langt overvejende Del af Ændringsforslagene vil man finde er stillet af eller tiltraadt af Udvalget som Helhed. Den hos Udvalgets Flertal raadende Tilbøjelighed til at vise Hensynsfuldhed ogsaa over for andre Anskuelser leder til, saa vidt det er muligt, at søge Afgørelser, om hvis Retfærdighed eller Betimelighed man fra de forskellige Sider har kunnet samle sig. Det er derfor kun paa meget faa Punkter, at der paa de civile Ministeriers Paragraffer, er nogen Meningsforskel, og selv paa de faa Punkter, hvor det er Tilfældet, har man i det hele ikke delt sig efter politisk Parti-gruppering. Derimod er der vedkommende de militære Udgifter ligesom i de foregaaende Aar en væsentligere Meningsforskel, idet Udvalgets Flertal har foreslaaet en Del Nedsættelser, som Regeringspartiets Medlemmer ikke have tiltraadt. Der er af Flertallet foreslaaet Nedsættelser paa de militære Udgifter til et Beløb af omtrent 330,000 Kr. ud over det, som Højremedlemmerne have sluttet sig til. Paa den anden Side har det socialdemokratiske Medlem foreslaaet yderligere Nedsættelser til et Beløb af henimod 2½ Millioner Kr.

Det finansielle Resultat af Udvalgsbehandlingen er, ligesom det plejer at være Tilfældet, det, at Finanslovforslaget derefter viser et større Overskud, end ved Forelæggelsen i Efteraaret. Saaledes som Forslaget forelagdes af Regeringen, viste det et Overskud af 191,000 Kr. I den Skikkelse, som det vil faa, naar Udvalgets Flertals Ændringsforslag vedtages, vil der blive et Overskud af 597,000 Kr., altsaa en Fremgang af en 380,000 Kr. Denne Forbedring fremkommer i de store Træk paa følgende Maade. Der er foreslaaet adskillige betydelige ny Udgifter, væsentlig paa Finansudvalgets Initiativ. De vigtigste af disse ere: paa Postvæsenets Omraade en Udgift til Forbedring af Landpostbude-nes Lønning, der vil medføre en Udgift af omtrent 340,000 Kr.; dernæst en Række forskellige Bevillinger for Landbrugsministeriet, som tilsammen medføre en Udgift af omtrent 100,000 Kr.; endelig en Række ny Udlaan i forskellige Øjemed, i alt til et Beløb af henimod ¼ Mill. Kr. Ogsaa under Kultusministeriet er der tilkommen

en Del ny, større Udgifter, men de afbalanceres derved, at Udvalgets Flertal som sædvanlig foreslaar at affatte det kongelige Teaters Budget saaledes, at der fremkommer Ligevægt mellem Indtægt og Udgift. Denne Posteringsmaade er, om man vil, kun formel, for saa vidt som vi ikke ere Herrere over, hvorledes Driften af Teatret falder ud. Men derved fremkommer der paa Kultusministeriet tilsyneladende ikke nogen Udgiftsforhøjelse. Mod de nævnte forskellige Forhøjelser staar der saa Nedsættelser paa Militærudgifterne til et Beløb af i alt 1,070,000 Kr., hvoraf omtrent 420,000 falder paa Krigsministeriet og 650,000 paa Marineministeriet. Det siger sig selv, at dette finansielle Resultat kan undergaa Ændringer ved tredje Behandling, og at der som sædvanlig er adskillige Spørgsmaal, til hvilke Udvalgets Stilling er forbeholdt. End mere er det Tilfældet, at Vedtagelsen af adskillige af de i Tingene liggende større Lovforslag i høj Grad vilde komme til at paavirke ogsaa Finansloven.

Jeg skal dernæst gaa over til Forhandlingen om de enkelte Afsnit paa Finansloven. Det første er det, som vedrører Udenrigsministeriet. Paa dette Afsnit er der ikke stillet noget Ændringsforslag, og der er heller ikke dertil knyttet nogen Udtalelse i Betænkningen. De opførte Udgiftsposter give mig i alt Fald i Øjeblikket ikke Anledning til nogen Bemærkning. Derimod har jeg at oplyse, at der i Udvalget er ført en Forhandling med Regeringen om et Forhold, der vedrører danske Undersaatters Stilling til Udlandet. Enhver Stat forbeholder sig, som man vil vide, Ret til efter Omstændighederne at udvise Udlændinge fra sit Territorium, og denne Ret kan blive benyttet paa en saadan Maade, at Nøden blandt de udviste, der udrides af deres Stilling, kan antage et Omfang, som opfordrer det offentlige til at træde hjælpende til. De sørgelige Udvisninger af Danske fra Slesvig, som havde fundet Sted i Efteraaret, og som til Dels endnu vedvare, have været saa talrige, at Finansudvalget naturlig har maattet føle sig stærkt opfordret til at overveje, om der ikke var Grund for Staten til at træde til og bistaa de trængende blandt vore udviste Landsmænd, af hvilke de fleste have været ubemidlede. Ved de Forhandlinger, som derom have været førte mellem Udvalget og Udenrigsministeren og Finansministeren, er det imidlertid af Regeringen blevet gjort gældende, at der ikke hidtil forelaa